

EL FUTUR NO PASSA PEL FOSSAR

ANDREU MAYAYO

PROFESSOR D'HISTÒRIA DE LA UB

En el corpus ideològic de **Jordi Pujol**, les preferències pel dia 12 de setembre sempre han anat per davant de les del dia 11. La resistència patriòtica era motiu d'admiració i respecte, sens dubte, però la clau, l'exemple a seguir, el representava la voluntat d'aixecar-se, després de la derrota, amb la ferma convicció de reconstruir econòmicament el país i la perseverança en el manteniment dels senyals d'identitat nacionals. Va admirar profundament **Raimon Galí**, que va ser el seu pare espiritual nacionalista, però mai es va deixar atrapar pel cant de sirena del *sursum* patriòtic, tan estimulant emocionalment com políticament estèril. **Pujol** ha estat, i és, un home de profundes conviccions i principis, religiosos i ideològics, però la seva grandesa no resideix en la doctrina sinó en la política, guiant-se per l'"ètica de la responsabilitat". Pocs com ell han fet, de paraula i obra, una defensa i un elogi de la política: "El polític ha de defensar l'interès general i prendre decisions amb coratge pensant més en les futures generacions que en les eleccions". En aquest sentit, va passar de *fer país* a *fer política*, i durant més de 20 anys ha presidit la Generalitat.

Pujol té tot el dret a dir i fer el que li sembli convenient, sent a més president d'un partit polític, però té també l'obligació, com a expresident, de contribuir a enfortir les institucions d'autogovern i unir esforços per millorar-les. No sabem el que dirà demà en un lloc tan simbòlic, però sí el que pensa sobre l'actual procés de reforma estatutària. Aquest estiu demanava, per escrit, bàsicament dues coses: el reconeixement ple de la personalitat nacional de Catalunya i la necessitat de fixar límits a la solidaritat financera, cosa que sembla estar ben encarrilada. Cal esperar, en una persona que es vana de no haver canviat gaire en la manera pensar, que en el discurs del Fossar de les Moreres tingui present el que va escriure a la presó, quan pregonava: "*Cal predicar la grandesa, l'ambició i l'orgull ... cal predicar que hem d'aspirar a causes grans i nobles (i)*

a la conquesta del futur i no a una masturbatòria rememoració del passat". El nostre futur, i **Pujol** ho sap, no passa pel Fossar de les Moreres, sinó que depèn de la nostra capacitat unitària, i per això seria convenient la seva presència a l'acte institucional de la Diada de Catalunya, entre altres coses, per tapar la boca als enterramorts de l'Estatut, que bramen des de Madrid.